

Subsidie regen

In de afgelopen tijd is het uitgebreid in de media geweest: wateroverlast. Alle instanties en deskundigen zijn weer over elkaar heen gerold over de oorzaken en mogelijke oplossingen. Het klimaat verandert en 'tropische' regenbuien van 50 millimeter en meer zullen steeds vaker voorkomen. Daar moeten we dus mee leren omgaan zoals we al eeuwen doen met het water van de zee en rivieren.

Wordt het nu niet eens tijd dat de 'tijdelijke' wateroverlast door hevige regenbuien en de daaruit voortvloeiende overbelasting van riolen en rivieren structureel aangepakt wordt? Waarbij duidelijk moge zijn dat de oorzaken van de hevige regenbuien niet zo eenvoudig aan te pakken zijn maar de gevolgen wel.

Nederland is de laatste 50 jaar steeds verder verhard en het waterbergend vermogen is steeds verder afgenomen waardoor de druk op het riool en de rivieren enorm is toegenomen. Dit probleem speelt ook internationaal. Wateroverlast van de rivieren is allang geen lokaal probleem meer. Overlast in Duitsland leidt tot overlast in Nederland. Maar daar wil ik het in deze column niet over hebben.

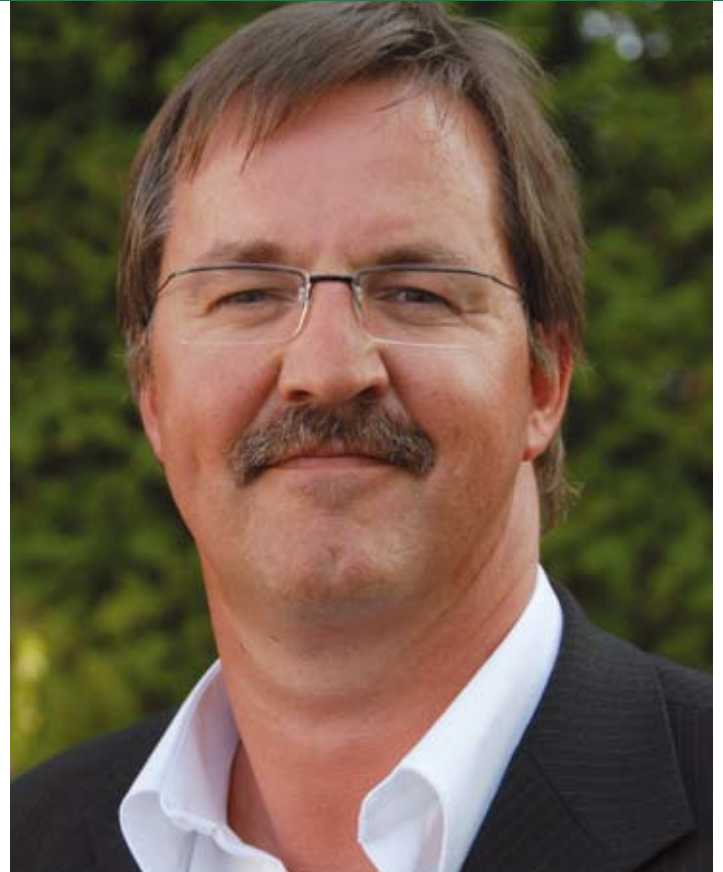
Diverse gemeenten hebben subsidiereregelingen in het leven geroepen die het realiseren van groene daken moeten promoten

Wateroverlast ten gevolge van hevige regenbuien in de bebouwde omgeving is ons probleem en dat kunnen we zelf oplossen. Het vergroten van de rioolcapaciteit is echter zeer kostbaar en ingrijpend. Een structurele oplossing kan alleen gevonden worden in het vergroten van het waterbergend vermogen door middel van het sterk terugdringen van het verharde oppervlak. Het is nu tijd voor maatregelen.

Dit besef begint ook steeds meer door te dringen bij de overheden. Deze hebben het dak, wat tenslotte een zeer aanzienlijk aandeel heeft in het verharde oppervlak, ontdekt als mogelijke oplossing.

Het realiseren van groene daken is een uitstekende oplossing om water op te nemen, te gebruiken, te verdampen en vertraagd te laten afvloeien waardoor het riool aanzienlijk wordt ontlast.

Diverse gemeenten hebben, in navolging van Rotterdam, subsidieregelingen in het leven geroepen die het realiseren van groene daken moeten promoten. Daarnaast worden er ook convenanten gesloten met woningbouwverenigingen om binnen het bestaand of nieuw te realiseren woningbezit het dakoppervlak te vergroenen. Dit is op zich een goede actie omdat het bestaande verharde dakoppervlak hiermee direct wordt teruggedrongen.

Het nadeel is dat subsidieregelingen meestal tijdelijk zijn. Als er door de politiek geen structureel beleid en nieuwe regelgeving wordt ontwikkeld, zullen deze acties een snelle dood kunnen sterven.

Mijns inziens staan we pas aan het begin van de ontwikkelingen en zal de overlast door de hevige regenval steeds verder toenemen als het waterbergend vermogen van het stedelijk gebied niet drastisch wordt vergroot.

Regelgeving binnen het bouwbesluit en de gemeentelijke verordeningen, waarin staat dat daken met een geringere hellingshoek dan 10 graden begroeid moeten zijn, biedt direct de oplossing.

Met de officiële ingebruikname van het laatste opgehoogde stukje zeedijk bij de Friese stad Harlingen, de Harlingsekeerdam, op 24 augustus jl. is heel Nederland beschermd tegen het water, zoals dat werd voorgeschreven in de Deltawet.

Wellicht is het nu tijd voor een 'Deltawet' voor het stedelijke gebied met groene daken.

Hans van Cooten

Voorzitter vakgroep Dak en Gevelbegroeiing VHG en werkzaam bij Mostert De Winter.